Grafika komputerowa i komunikacja człowiekkomputer

Sprawozdanie z laboratorium

Data	Tytuł zajęć	Uczestnicy
09.10.2017 8:00	Podstawy OpenGL	Iwo Bujkiewicz (226203)

Zadania

Na zajęciach należało napisać na podstawie instrukcji laboratoryjnej 4 proste programy z użyciem API OpenGL oraz GLUT, realizujące:

- 1. wyświetlanie pustej sceny,
- 2. wyświetlanie wypełnionego kwadratu,
- 3. wyświetlanie dwóch wypełnionych trójkątów,
- 4. wyświetlanie wielokolorowego trójkąta.

Dodatkowo, na zajęciach lub poza nimi, należało napisać program wyświetlający z użyciem API OpenGL oraz GLUT dywan Sierpińskiego, generowany proceduralnie na podstawie zadanej szczegółowości. Narysowany dywan miał składać się z wielokolorowych kwadratów o 'losowych' kolorach i 'losowym' (w pewnym zakresie) odchyleniu współrzędnych wierzchołków od idealnego dywanu Sierpińskiego.

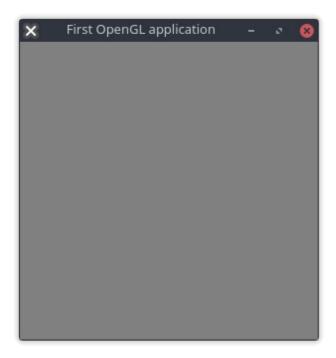
Kolejne etapy realizacji

Zadanie 1

Program miał za zadanie utworzyć okno, zainicjować środowisko renderowania, a następnie wyrenderować pustą scenę. Poniższy listing prezentuje funkcję render_scene(), używaną przez GLUT jako funkcję wyświetlania zawartości sceny.

```
void render_scene() {
    // Clear the stage using the current clear colour
    glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT);
    // Flush draw calls to execution
    glFlush();
}
```

Efekt działania programu prezentuje poniższy zrzut ekranu.

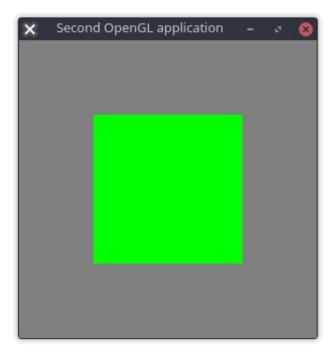

Zadanie 2

Kolejny program miał za zadanie renderować scenę z pojedynczym, płaskim kwadratem. Program miał również dostosowywać renderowany obraz do wymiarów okna. Poniższy listing prezentuje odpowiednio rozszerzoną funkcję render_scene() programu do zadania 1.

```
void render_scene() {
    // Clear the stage using the current clear colour
    glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT);
    // Set the drawing colour to green
    glColor3f(0.0f, 1.0f, 0.0f);
    // Draw a rectangle
    glRectf(-50.0f, 50.0f, 50.0f, -50.0f);
    // Flush draw calls to execution
    glFlush();
}
```

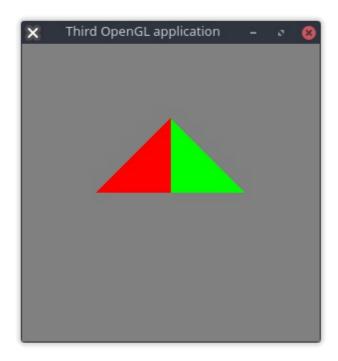
Efekt działania programu prezentuje poniższy zrzut ekranu.

Zadanie 3

Zadanie 3 polegało na zmodyfikowaniu funkcji render_scene() z programu do zadania 2 w taki sposób, aby zamiast kwadratu rysowane były dwa trójkąty, każdy wypełniony innym kolorem. Zamiast pojedynczym wywołaniem funkcji (jak w przypadku kwadratu - glRectf()), trójkąty definiowane były przez podawane kolejno współrzędne wierzchołków.

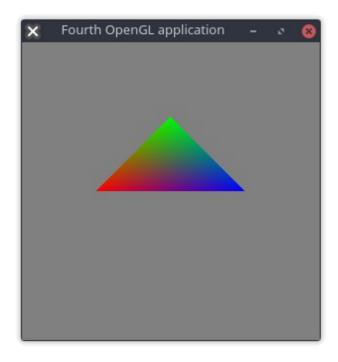
```
void render_scene() {
    // Clear the stage using the current clear colour
    glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT);
    // Set the drawing colour to green
    glColor3f(0.0f, 1.0f, 0.0f);
    // Draw a triangle
    glBegin(GL_TRIANGLES);
    glVertex2f(0.0f, 0.0f);
    glVertex2f(0.0f, 50.0f);
    glVertex2f(50.0f, 0.0f);
    glEnd();
    // Set the drawing colour to red
    glColor3f(1.0f, 0.0f, 0.0f);
    // Draw a triangle
    glBegin(GL_TRIANGLES);
    glVertex2f(0.0f, 0.0f);
glVertex2f(0.0f, 50.0f);
    glVertex2f(-50.0f, 0.0f);
    glEnd();
    // Flush draw calls to execution
    glFlush();
}
```


Zadanie 4

Zadanie 4 polegało na kolejnej modyfikacji funkcji render_scene(), tym razem w taki sposób, aby zamiast dwóch jednolicie wypełnionych trójkątów rysowany był jeden wielokolorowy trójkąt. W tym celu każdy z wierzchołków nowego trójkąta rysowany był w innym kolorze. OpenGL rysował w ten sposób trójkąt cieniowany, w którym odcienie płynnie przechodziły między kolorami poszczególnych wierzchołków.

```
void render_scene() {
    // Clear the stage using the current clear colour
    glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT);
    // Draw a triangle
    glBegin(GL_TRIANGLES);
    // Set the drawing colour to red and create a vertex
    glColor3f(1.0f, 0.0f, 0.0f);
    glVertex2f(-50.0f, 0.0f);
    // Set the drawing colour to green and create a vertex
    glColor3f(0.0f, 1.0f, 0.0f);
glVertex2f(0.0f, 50.0f);
    // Set the drawing colour to blue and create a vertex
    glColor3f(0.0f, 0.0f, 1.0f);
    glVertex2f(50.0f, 0.0f);
    glEnd();
    // Flush draw calls to execution
    glFlush();
}
```


Dywan Sierpińskiego

Program rysujący dywan Sierpińskiego z aberracjami rozpoczynał działanie od zaseedowania generatora serii liczb wartością aktualnego czasu.

```
srand(time(NULL));
```

Następnie wywoływana była funkcja <code>carpet()</code>, generująca matrycę wypełnienia poszczególnych czworokątów składających się na dywan na podstawie zadanej szczegółowości (liczby iteracji). Rozmiar matrycy zależał od szczegółowości - im wyższy był zadany poziom szczegółowości, tym więcej czworokątów składało się na cały dywan. Użyta tu funkcja <code>powi()</code> jest własną, skrajnie uproszczoną implementacją potęgowania liczb całkowitych.

```
void carpet(int iterations) {
    cells = powi(3, iterations);
    points = realloc(points, cells * cells * sizeof(bool));
    for (int i = 0; i < cells * cells; ++i)</pre>
        points[i] = true;
    for (int square_size = cells; iterations > 0; --iterations) {
        square_size /= 3;
        for (int x = cells - 1; x >= 0; --x) {
            int y = cells - 1;
            for (int y = cells - 1; y >= 0; --y) {
                if ((x / square_size) % 3 == 1 && (y / square_size) % 3 == 1)
                    points[x * cells + y] = false;
            }
        }
    }
}
```

Szczegółowość zadawana była stałą iterations. Wskaźnikiem matrycy wypełnienia czworokątów była zmienna points, a rząd matrycy (ilość czworokątów w rzędzie) przechowywała zmienna cells.

```
const int iterations = 4;
bool * points = NULL;
int cells = 0;
```

Po wygenerowaniu matrycy wypełnienia tworzone było okno aplikacji i inicjalizowane było środowisko renderowania. Za rysowanie czworokątów na podstawie matrycy odpowiedzialna była funkcja render_scene().

Do rysowania pojedynczego czworokąta funkcja render_scene() używała funkcji draw_square(), która, na podstawie współrzędnych czworokąta i jego zadanego rozmiaru, generowała współrzędne jego wierzchołków z aberracjami i rysowała je kolejno wygenerowanymi kolorami. Użyta tu funkcja randfo() jest własną, skrajnie uproszczoną implementacją uzyskiwania liczb zmiennoprzecinkowych od 0.0f do 1.0f z serii liczb generowanych przez randfo().

```
void draw_square(point2f point, float size) {
   float deviation = size / 4;

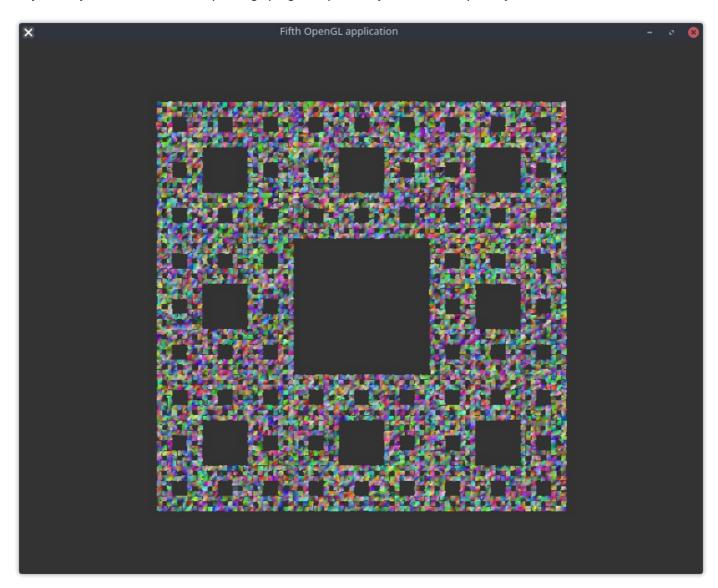
   glBegin(GL_POLYGON);
   glColor3f(randf(), randf());
   glVertex2f(point[0] + randf() * deviation, point[1] + randf() * deviation);
   glColor3f(randf(), randf(), randf());
   glVertex2f(point[0] + size + randf() * deviation, point[1] + randf() *

deviation);
   glColor3f(randf(), randf(), randf());
   glVertex2f(point[0] + size + randf() * deviation, point[1] + size + randf() *

deviation);
   glColor3f(randf(), randf(), randf());
   glVertex2f(point[0] + randf() * deviation, point[1] + size + randf() *

deviation);
   glPend();
}
```

Przykładowy efekt działania tak napisanego programu prezentuje zrzut ekranu poniżej.

Kod źródłowy

Kompletny kod opisanych tu programów został załączony do sprawozdania w osobnych plikach.